Súd:	Okresný súd Bardejov
Spisová značka:	2Csp/4/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8226200253
Dátum vydania rozhodnutia:	20. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Diana Králiková
ECLI:	ECLI:SK:OSBJ:2026:8226200253.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Dianou Králikovou v spore žalobkyne: A. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX D., právne zastúpená: JUDr. Igorom Šofrankom, advokátom, Sovietskych hrdinov č. 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448 proti žalovanej: 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpená: Advokátska kancelária Bellás legal s.r.o., so sídlom Štefánikova 40, 040 01 Košice, IČO: 54 087 872, o primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.800 eur, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni 900 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu žalobkyne z a m i e t a .

III. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 26.01.2026 voči žalovanému domáhala zaplatenia sumy 1.800,00 Eur ako primeraného finančného zadosťučinenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnila žalobkyňa tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 5Csp/24/2025, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, a o určenie neprijateľnosti ôsmich zmluvných podmienok (ďalej len „Základné konanie“), bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná v deviatich uplatňovaných nárokoch, rozsudkom Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 5Csp/24/2025, z 17.10.2025, ktorý nadobudol právoplatnosť 30.12.2025. Výrokom I. súd určil, že úver že úver zo Zmluvy o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXX, zo dňa 21.10.2011 uzavretej medzi žalovaou ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom (ďalej len „Zmluva“) je bezúročný a bez poplatkov. Výrokom II. určil neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v Zmluve v časti 2 , bod 3-5, v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička účinných od 01.08.2011 (ďalej len „Obchodné podmienky“), a to v článku 5 - Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 5.6, v článku 6 - Predčasné splatenie úveru, následky nesplácania a ukončenie ZoÚ, bod 6.4, v článku 8 - Oznamovacia povinnosť, doručovanie, bod 8.1, v Sadzobníku poplatkov - účinnosť od 13. septembra 2011 (ďalej len „Sadzobník poplatkov“), a to v článku Úvery pre obyvateľstvo, časť dostupná pôžička, v Sadzobníku poplatkov v článku Úvery pre obyvateľstvo, časť dostupná pôžička. V žalobe odkázala na ust. § 3 ods. 5 veta tretia zák. č. 250/2007 Z.z. Ďalej v žalobe uviedla, že ako spotrebiteľka si uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie (ďalej len PFZ) za porušenie jej spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v Základnom konaní. PFZ má sankčnú a odradzujúcu

funkciu, aby sa obchodník nedopúšťal recidívy. Zároveň má aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného PFZ proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol ako spotrebiteľ na súde úspešný. Slovo primeraný má viacero synoným a jedným z nich je slovo spravodlivý. Výška PFZ preto nemôže mať len symbolický význam, nakoľko PFZ, len v symbolickej výške, nemôže byť ani primeraným ani spravodlivým. Dala do pozornosti, že na rozdiel od iných inštitútov finančného zadosťučinenia existujúcich v právnom poriadku SR (napr. ochrana osobnosti), v ktorých sa na prvé miesto kladie morálne zadosťučinenie a finančná satisfakcia slúži len na dovŕšenie nápravy, tak pri inštitúte PFZ je možné zadosťučinenie len v peňažnej forme ako jediného prostriedku, na jednej strane postihu nečestného dodávateľa a na druhej strane je PFZ odmenou spotrebiteľa za úspech na súde v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Ak má PFZ reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním PFZ v takej výške aby mala, nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo PFZ priznané v symbolickej výške spĺňať nemôže. Aj keď výška PFZ sa nedokazuje a súd ju stanovuje voľnou úvahou, tak kritéria z ktorých by mala voľná úvaha vychádzať, vyplývajú z intenzity porušenia spotrebiteľského práva zo strany dodávateľa. Nakoľko je spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy. Čo sa týka PFZ, vo vzťahu k určeniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, podľa zmluvy bol úver žalobkyni poskytnutý vo výške 4.800 eur a celkovú výšku nákladov od žalobkyne žalovaná podľa Zmluvy požadovala vo výške 3.098,86 eura. Žalovanej na predmetný úver zaplatila sumu 5.861,96 eura. Pri poskytnutom úvere 4.800 eur, sa teda žalovaná na úkor žalobkyne, keďže ide o úver bezúročný a bezpoplatkový bezdôvodne obohatila o sumu 1.061,96 eura, ale podľa zmluvy sa žalovaná mienila obohatiť o sumu 3.098,86 eura. Bezdôvodné obohatenie vo výške 1 061,96 eur pozostávalo z mimoriadnej splátky zo dňa 07.11.2012 vo výške 4.669,66 eur (z toho časť 3.607,70 eur pripadá na istinu a časť vo výške 1.061,96 eur nad istinu poskytnutého úveru). Bezdôvodné obohatenie žalovaná žalobkyni nevydala a súdnou cestou vydanie bezdôvodného obohatenia neuplatňuje z dôvodu premlčania. PFZ vo vzťahu k určeniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru si uplatňujee vo výške 1.000 eur, to je cca vo výške, o ktorú sa žalovaná na jej úkor bezdôvodne obohatila, s poukazom na to, že sa mienila obohatiť až o sumu 3.098,86 eur. PFZ vo vzťahu k ôsmym neprijateľným zmluvným podmienkam požaduje vo výške 800 eur. Nárok ako ho požaduje, zohľadňuje skutočnosť, že žalovaná v zmluve použila osem neprijateľných zmluvných podmienok a za každé z týchto porušení spotrebiteľského práva si uplatňuje PFZ vo výške 100 eur. Čo sa týka výšky PFZ vo vzťahu k neprijateľným zmluvným podmienkam, poukázala na novšie rozsudky Krajského súdu Prešov, z ktorých vyplýva, že PFZ by nemalo byť nižšie ako 100 eur (rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 18CoCsp/4/2025, z 29.5.2025, rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 22CoCsp/8/2025, z 9.6.2025). Spolu si za deväť porušení spotrebiteľského práva žalovanou v Základnom konaní, uplatňuje PFZ vo výške 1.800 eur. Nakoľko neprijateľná zmluvná podmienka pod bodom IX. výroku rozsudku v Základnom konaní obsahuje peňažný nárok proti spotrebiteľovi, poukazuje na rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 14C/295/2014, z 24.9.2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina, sp. zn. 11Co/471/2015, z 28.6.2016 a v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Cdo/127/2017, z 30.1.2019, ktorými bolo priznané PFZ vo výške 1 194,98 eur, čo predstavuje 25 násobok poplatku, ktorý bol určený za neprijateľný. Čo sa týka otázky rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, tak táto otázka je definovaná rozsudkom v Základnom konaní, ktoré je hmotnoprávnou podmienkou nároku na PFZ a z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať, ako záväznej.

3. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe zo dňa 06.02.2026 uviedla, že popiera tvrdenia žalobkyne. Finančné zadosťučinenie nie je koncipované ako sankcia veriteľovi, ale ako náprava pre dlžníka. Podľa názoru Okresného súdu Martin, sp. zn. 10Csp/59/2017 „podľa § 3 ods. 5 citovaného zákona proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania, aby odstránil protiprávny stav a to a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva, alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva, alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Citované zákonné ustanovenie podľa presvedčenia súdu však nemožno vykladať tak, že právo na primerané finančné zadosťučinenie má každý spotrebiteľ, ktorý vytkne a to úspešne, napr. nejakú vadu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa presvedčenia súdu je ho nutné vykladať tak, že poskytnutím finančného zadosťučinenia má

byť kompenzovaná istá ujma, ktorá spotrebiteľovi v dôsledku porušenia práv priznaných mu právnymi predpismi dodávateľom vznikla. Žalobkyňa pri zdôvodňovaní nároku na poskytnutie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500 € argumentovala tým, že sa jej banka vyhrážala exekúciou, neprestajne jej posielala upomienky, keď sa dostala do omeškania s úhradou splátok a pod. Obdobne vypovedala aj jej sestra. Obe konštatovali, že je v dôsledku takéhoto postoja banky boli vystresované. Súd konštatuje, že zasielanie upomienok pri omeškaní dlžníka s úhradou splátok, prípadne upozornenie na možné súdne vymáhanie pohľadávky a následnú exekúciu, je štandardný a obvyklý postup veriteľov, ktorí sú bankovými, ale aj nebankovými subjektmi. Je samozrejmé, že dlžník je v takomto období vystresovaný, nakoľko si uvedomuje vlastnú insolventnosť a jej možné následky, čo je opäť pocit, ktorý je u dlžníkov bežný a prirodzený. Na to aby sa mohla žalobkyňa domáhať priznania primeraného finančného zadosťučinenia je potrebná, aby mala v prvom rade právoplatný rozsudok, v tomto prípade o určení neprijateľných zmluvných podmienok. Bez existencie takéhoto právoplatného rozhodnutia nie sú splnené podmienky na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.“
Žalovanej nie je jasné z čoho vychádzala žalobkyňa pri určení výšky finančného zadosťučinenia a prečo žiada od žalovanej sumu 1.800 EUR. V žalobe žalobkyňa uvádza, že nárok, ako ho požaduje zohľadňuje skutočnosť, že žalovaná v Zmluve použila 8 neprijateľných zmluvných podmienok a za každé z týchto porušení spotrebiteľského práva si uplatňuje PFZ vo výške 100 EUR. Vo vzťahu k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru si uplatňuje žalobkyňa PFZ vo výške 1.000 EUR. Žalobkyňa výšku finančného zadosťučinenia žiadnym spôsobom neodôvodnila a ani v tomto smere nepredložila a nenavrha žiaden dôkaz. Žalovaný ďalej vo svojom podaní citoval z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16.05.2018 sp.zn. 15Co76/2017. Podľa žalovanej nie je postačujúce, pokiaľ žalobkyňa navrhuje určitú sumu primeraného finančného zadosťučinenia, avšak túto požadovanú výšku žiadnym spôsobom neodôvodní v tom smere, aký vplyv malo alebo mohlo mať porušenie práva spotrebiteľa na jeho osobu, a to zvlášť za skutkových okolností tohto prípadu. Žalobkyňa nijakým spôsobom nepreukázala nevyčísliteľné straty, ktoré utrpela. Je na voľnej úvahe súdu, čo však neznamená ľubovôľu súdu. Pre svoju úvahu súd musí mať k dispozícii dostatok tvrdených a preukázaných skutočností, z ktorých súd pri svojich úvahách musí vychádzať. Je nutné prihliadnuť k tomu, akým spôsobom výšku zadosťučinenia žalobkyňa zdôvodňuje, aké dôkazy v tomto smere označuje, avšak rozhodnou je úvaha súdu, ktorá smeruje k zisteniu primeranosti priznávaného zadosťučinenia v peniazoch. Žalovaná na základe uvedených skutočností navrhuje, aby súd žalobu zamietol a žalovanej priznal právo na náhradu trov konania.

4. Žalobkyňa v replike doručenej súdu 23.02.2026 uviedla, že žalovaná neuznáva nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie čo do dôvodu, ani čo do výšky. Konštatovanie žalovanej, predstavuje popieranie práva na prístup k súdu a vyjadruje celkový vzťah žalovanej k rešpektovaniu ústavou garantovaného práva na súdnu a inú právnu ochranu ako aj princípu ochrany spotrebiteľa. Žalovaná si zrejme neuvedomuje, že súdnou mocou bolo právoplatne rozhodnuté a judikované porušenie spotrebiteľských noriem z jej strany. Rozsudkom vydaným v základnom konaní došlo k judikovaniu konkrétneho nároku spotrebiteľa. Právoplatný rozsudok súdu prvej inštancie vydaným v Základnom konaní je prílohou žaloby, pričom jasne deklaruje, že v právnom vzťahu založeným Zmluvou o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXX zo dňa 21.10.2011 došlo k porušeniu noriem spotrebiteľského práva. Tvrdenia žalovanej o neexistencii a nepreukázaní porušenia práv a povinností, len odzrkadľujú jej prístup k rešpektovaniu príslušných noriem spotrebiteľského práva a princípu ochrany spotrebiteľa. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia má mať charakter sankcie, ktorá má postihovať toho, kto vo vzťahu k spotrebiteľovi postupoval v rozpore so zákonom. Výška finančného zadosťučinenia nie je stanovená žiadnym vzorcom a závisí vždy od úvahy súdu. Jediným kritériom pre stanovenie výšky finančného zadosťučinenia je jeho primeranosť. Dala do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2Co/137/2016-71 zo dňa 24.05.2017. Vzhľadom na charakter a stupeň porušenia práv a povinností daných spotrebiteľskými právnymi normami žalobkyňa považuje uplatnenú výšku primeraného finančného zadosťučinenia za adekvátnu, pričom zodpovedá svojmu účelu, pretože je potrebné toto finančné zadosťučinenie nevnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu. Rovnako je potrebné podotknúť, že prípadné sankcie vyplývajúce z opatrení dohľadných orgánov by boli neporovnateľne prísnejšie. Uvedené finančné zadosťučinenie má tiež odradiť žalovanú, ale aj iných dodávateľov, od porušovania práv spotrebiteľov. Záleží len na žalovanej, aby sa nedopúšťala recidívy v neprípustnom kontrahovaní v rozpore so záujmami spotrebiteľov. Primeranosť sumy 1.800 € je vzhľadom najmä na postoj žalovanej, množstvo a intenzitu porušenia spotrebiteľských noriem evidentne daná. Žalovaná nechce niesť akúkoľvek zodpovednosť za porušenie svojich zákonných povinností. Vzhľadom na permanentný odmietavý postoj žalovanej voči svojim pochybeniam je uplatnená suma

nielenže primeraná, ale zjavne aj nízka. Ak má PFZ reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním v takej výške, ktorá má nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo PFZ priznané v symbolickej výške nemôže spĺňať. Poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019 a uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/26/2013 zo dňa 23.05.2013. Z dikcie ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a odôvodnenia dovolacieho súdu je zrejmé, že zákonodarca vôbec nestanovil podmienku vzniku, resp. preukazovania akejkoľvek ujmy. Jedná sa iba o neprípustný extenzívny výklad contra legem žalovanej. Na základe uvedeného argumentáciu žalovanej o tom, že žalobkyňa nepreukázala porušenie spotrebiteľských práv a nevznikla jej žiadna ujma považuje za irelevantnú. Žalovaná dlhodobo a vo veľkom rozsahu porušuje spotrebiteľské práva na finančnom trhu. Napriek množstvu rozsudkov vydaných proti žalovanej, táto neustále používa nekalé obchodné praktiky a finančne sa snaží na úkor spotrebiteľov obohacovať. Odkázala na čl. 7 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Členský štát EÚ má v zmysle práva EÚ prijať dostatočne odradzujúce mechanizmy, aby zabránil porušovaniu práv spotrebiteľov. Práve takýmto mechanizmom je inštitút PFZ, prejavujúci sa vo svojich funkciách ako sankčnej, preventívnej a satisfakčnej. Symbolická suma PFZ niekoľkých desiatok eur predsa dodávateľa neodradí od neustáleho porušovania spotrebiteľských práv a noriem. Žalovaná sa porušenia nedopustila iba voči žalobkyni, ale vzhľadom na formulárovosť zmlúv voči tisíckam klientov. Preto požadovaná suma v minimálnej miere nepochybne napĺňa jednotlivé funkcie inštitútu. Jediným objektívnym kritériom pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je výška škodlivého následku, ktorú dodávateľ spotrebiteľovi spôsobil, alebo mienil spôsobiť, porušením spotrebiteľského práva. Poukázala na trend v rozhodovacej praxi, keď prevažujú rozhodnutia, v ktorých súdy priznali primerané finančné zadosťučinenie vo výške v akej bola, v súvislosti s obohatením sa dodávateľa, alebo v súvislosti so snahou dodávateľa bezdôvodne sa na úkor spotrebiteľov obohatiť, uplatnená. Ďalším objektívnym kritériom by mala byť aj recidíva porušovania spotrebiteľského práva, s tendenciou zvyšovania PFZ pri zistení opätovného opakovaného porušenia spotrebiteľského práva. Žalovaná v konaní neprejavila žiadnu sebareflexiu, hoci už má skúsenosti a vedomosti z iných rovnakých súdnych konaní o nesprávnosti svojej obrany, v ktorých už bola so svojimi právnymi názormi neúspešná. Je nutné podotknúť, že napadnuté zmluvné podmienky sú notoricky judikované neprijateľné zmluvné podmienky, preto postup žalovanej je v hrubom rozpore s § 53a ods. 1 OZ. Ak by žalobkyňa analogicky použiť terminológiu trestného práva, tak súdy by mali, pri úvahách o výške PFZ, zohľadňovať v neprospech dodávateľov, v ich postupoch voči spotrebiteľom, špeciálnu recidívu dodávateľov a pri opakovaní porušení spotrebiteľského práva PFZ zvyšovať a nie znižovať. Zo strany žalovanej sa jedná o mimoriadne závažné porušenie spotrebiteľských práv a povinností. Odkázala na ust. § 4 ods. 10 a § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. PFZ vo výške 1 800,- € je prinajmenšom primerané aj s ohľadom na výšku sankcií (pokút až do výšky 50 000 €), ktoré podľa zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa alebo zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančný trhom je oprávnená dodávateľovi uložiť Slovenská obchodná inšpekcia alebo Národná banka Slovenska. Vzťahom na jednotlivé okolnosti prípadu, a to najmä osobitne závažné porušenie spotrebiteľského práva a nekalé obchodné praktiky na strane žalovanej, je požadovaná suma 1.800 € primeraná a zabezpečujúca jednotlivé funkcie a ciele inštitútu PFZ. Žalovaná dlhodobo a vo veľkom rozsahu porušuje spotrebiteľské práva na finančnom trhu. Aj v súčasnosti napriek množstvu rozsudkov vydaných proti žalovanej, táto neustále používa nekalé obchodné praktiky a finančne sa snaží na úkor spotrebiteľov obohacovať. Čo sa týka výšky PFZ poukázala na rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 14C/295/2014, zo dňa 24.09.2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/471/2015, zo dňa 28.06.2016 a v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Cdo/127/2017, zo dňa 30.01.2019, ktorým bolo priznané PFZ vo výške 1 194,98 €, čo predstavuje 25-násobok poplatku, ktorý bol určený za neprijateľný, taktiež poukázala na rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn.: 10CoCsp/98/2022 zo dňa 25.01.2023, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/8/2023 zo dňa 30.03.2023, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/237/2021 zo dňa 30.03.2023, ktorým bolo zamietnuté dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18CoCsp/20/2020 zo dňa 23.09.2020, pričom v tomto konaní bola priznaná suma PFZ vo výške 3 000 €. Vo vzťahu k 100 € za jednu NZP z najnovších rozhodnutí poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 18CoCsp/4/2025-85 zo dňa 29.05.2025. Vo vzťahu k 100 € za jednu NZP z najnovších rozhodnutí poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 22CoCsp/8/2025-110 zo dňa 09.06.2025, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/12/2025 zo dňa 30.09.2025, ktorým odvolací súd nepovažoval za primeranú sumu PFZ 50 € a zmenil rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 13Csp/111/2021 zo dňa 13.06.2023, pričom za porušenie spočívajúce v NZP priznal za každú NZP po 100 € a za bezúročnosť a bezpoplatkovosť, resp.

vydanie bezdôvodného obohatenia priznal sumu v úrovni cca 57 % zo sumy obohatenia dodávateľa. Poukázala tiež na aktuálny rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6CoCsp/46/2024-102 zo dňa 15.04.2025, čo sa týka priznania sumy 150 € za každú judikovanú NZP. Vo vzťahu k primeranosti 150 € za jednu NZP poukázala z najnovších rozhodnutí z roku 2026 na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 9CoCsp/12/2025-83 zo dňa 27.01.2026. Vo vzťahu k primeranosti sumy 200 € za jednu NZP poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 26CoCsp/2/2025-167 zo dňa 30.09.2025. Taktiež poukázala na aktuálne rozhodnutia čo do priznanej výšky za každú judikovanú NZP, v ktorých súdy priznali až 300 € za každú NZP. Ide o rozsudok Mestského súdu Košice sp. zn. 24Csp/101/2023 zo dňa 22.02.2024 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 9CoCsp/22/2024-140 zo dňa 07.08.2024 a rozsudok Okresného súdu Bardejov č.k. SK-2Csp/26/2023-102 zo dňa 30.01.2024 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 13CoCsp/28/2024-140 zo dňa 05.11.2024

5. Žalovaná v duplike zo dňa 26.06.2026 uviedla, že žalovanej nie je jasné z čoho vychádzala žalobkyňa pri určení výšky finančného zadosťučinenia a prečo žiada od žalovanej sumu 1800 EUR. Žalobkyňa výšku finančného zadosťučinenia žiadnym spôsobom neodôvodnila a ani v tomto smere nepredložila a nenavrhla žiaden dôkaz. Žalobkyňa vo svojom vyjadrenú uvádza, že považuje uplatnenú výšku primeraného finančného zadosťučinenia za primeranú a to vzhľadom na postoj žalovanej, množstvo a intenzitu porušenia spotrebiteľských noriem. Právnemu zástupcovi žalobkyne je určite známa aktuálna rozhodovacia prax súdov vo veci priznávania primeraného finančného zadosťučinenia, v zmysle ktorej nie je priznávaná uplatňovaná výška primeraného finančného zadosťučinenia. Tak ako uviedla žalovaná v predošlom vyjadrení nárok na primerané finančné zadosťučinenie podlieha voľnej úvahe súdu, čo však neznamená ľubovôľu súdu. Pre svoju úvahu súd musí mať k dispozícii dostatok tvrdených a preukázaných skutočností, z ktorých súd pri svojich úvahách musí vychádzať. Je nutné prihliadnuť k tomu, akým spôsobom výšku zadosťučinenia žalobkyňa zdôvodňuje, aké dôkazy v tomto smere označuje, avšak rozhodnou je úvaha súdu, ktorá smeruje k zisteniu primeranosti priznávaného zadosťučinenia v peniazoch. Súd musí o výške primeraného finančného zadosťučinenia uvažovať v intenciách konkrétneho sporu a vychádzať z konkrétnych zistených skutkových okolností. Súd prihliadne na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania, vplyv tohto konania, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu. Až na základe takto zistených skutočností je možné určiť výšku zadosťučinenia. Odvolací súd zdôrazňuje, že hlavným kritériom pri finančnom zadosťučinení je kritérium primeranosti (výšku uvedenú v petite nemôže súd prekročiť). V tomto smere pritom podľa žalovanej nie je postačujúce, pokiaľ žalobca navrhuje určitú sumu primeraného finančného zadosťučinenia, avšak túto požadovanú výšku žiadnym spôsobom neodôvodní v tom smere, aký vplyv malo alebo mohlo mať porušenie práva spotrebiteľa na jeho osobu, a to zvlášť za skutkových okolností tohto prípadu. Žalobkyňa nijakým spôsobom nepreukázala nevyčísliteľné straty, ktoré utrpela. Je na voľnej úvahe súdu, čo však neznamená ľubovôľu súdu. Pre svoju úvahu súd musí mať k dispozícii dostatok tvrdených a preukázaných skutočností, z ktorých súd pri svojich úvahách musí vychádzať. Je nutné prihliadnuť k tomu, akým spôsobom výšku zadosťučinenia žalobkyňa zdôvodňuje, aké dôkazy v tomto smere označuje, avšak rozhodnou je úvaha súdu, ktorá smeruje k zisteniu primeranosti priznávaného zadosťučinenia v peniazoch.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 20.05.2026, na ktoré riadne a včas predvolal právneho zástupcu žalobkyne a právneho zástupcu žalovaného, pričom obaja sa na pojednávanie riadne dostavili. Vzhľadom k tomu, že boli splnené procesné podmienky, súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobkyne a žalovanej .

7. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že trvá na skutkových a právnych dôvodoch tak, ako sú uvedené v žalobe a v replike k vyjadreniu žalovaného. Vychádza z toho, že hmotnoprávnym základom žaloby o PFZ je právoplatný rozsudok v základnej veci, ktorým bolo zistené poručenie spotrebiteľského práva, preto sú splnené podmienky na priznanie PFZ. Bez ohľadu na to, v akom rozsahu je predmet žaloby, pôjde o priznanie podľa voľnej úvahy súdu. Uviedol, že už poukázali na aktuálnu judikatúru, ktorá určuje limity PFZ za jednu neprijateľnú zmluvnú podmienku a za bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Čo sa týka otázku náhrady trov konania, tak uviedol, že zaregistroval, že senát 5Csp Okresného súdu Bardejov vyslovil názor, že ak žaloba o PFZ nie je spojená so žalobou v základnej veci do jedného konania, hoci je to možné, tak náhrada trov konania voči veci o PFZ spotrebiteľovi nepatrí. Už samotné konštatovanie, že spojenie základnej veci s vecou o PFZ je len možné, vylučuje použitie § 257 Csp, ktorý je výnimkou z priznávania náhrady trov konania podľa úspechu. V tejto

súvislosti poukázal na najaktuálnejšie rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, ktoré sa touto otázkou zaoberali v prospech spotrebiteľov, a to uznesenie sp.zn 1CoCsp/5/2026 z 12.03.2026 a 2CoCsp/4/2026 z 16.04.2026. Tieto uznesenia súdu krátkou cestou predložil a uviedol, že ide o dve veci proti žalovanej, tak žalovaná danými rozsudkami disponuje.

8. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní uviedol, že v plnom rozsahu odkazuje na na ich písomné podania, ktoré boli súdu zaslané a naďalej zotrváva na argumentácii v podaniach uvedených.

9. Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to žaloba zo dňa 21.01.2026 z č.l. 1-3, rozsudok Okresného súdu Bardejov zo dňa 17.10.2025 sp.zn. 5Csp/24/2025-100 z č.l. 7-20, zmluva o úvere dostupná pôžička č. 5772934511 zo dňa 21.10.2011 z č.l. 21, výpis z účtu za obdobie od 21.10.2011 do 07.11.2012 z č.l. 22-23, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 09.06.2025 sp.zn. 22CoCsp/8/2025-110 z č.l. 24-27, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.05.2025 sp.zn. 18CoCsp/4/2025-85 z č.l. 28-31, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.01.2019 sp.zn. 6Cdo/127/2017 z č.l. 32-35, rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 24.09.2015 sp.zn. 14C/295/2014 z č.l. 36-45, rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 28.06.2016 sp.zn. 11Co/471/2015 z č.l. 46-49, vyjadrenie žalovaného zo dňa 06.02.2026 z č.l. 58-59, replika žalobcu zo dňa 23.02.2026 z č.l.71-73, duplika žalovaného zo dňa 26.02.2026 z č.l. 79-80, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2CoCsp/4/2026-215 zo dňa 16.04.2026, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1CoCsp/5/2026-133 zo dňa 12.03.2026, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

10. Okresný súd Bardejov rozsudkom sp. zn. 5Csp/24/2025-100, z 17.10.2025 I. výrokom určil, že úver zo Zmluvy o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXX, zo dňa 21.10.2011, je bezúročný a bez poplatkov. II. výrokom súd určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky v Zmluvy o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXX, zo dňa 21.10.2011, uvedenej : - v časti [2] Zmluva o úvere, bod 3] v znení: „Klient vyhlasuje, že nemá** osobitný vzťah k Banke v zmysle ZoB a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto zmluvy a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru ku dňu, keď sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“ – v časti [2] Zmluva o úvere, bod 4] v znení: „Podpisom tejto zmluvy zmluvné strany uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. [Občiansky zákonník], ktorá je zabezpečením pohľadávky Banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s príslušnými ustanoveniami OP pre úver.“ – v časti [2] Zmluva o úvere, bod 5] v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10. II. Časti Všeobecných obchodných podmienok. Klient berie na vedomie, že rozhodnutie rozhodcovského súdu je konečné a záväzné a jeho zrušenia žalobou na súde sa môže domáhať len z dôvodov vymedzených v zákone č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.“ - v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička účinných od 1.8.2011, a to v článku 5 - Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 5.6, v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: [1] na poplatky podľa Sadzobníka, [2] úrok z omeškania, [3] úrok z úveru, [4] splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok Banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia. V prípade, ak je Klient majiteľom, prípadne spoludisponentom osobného účtu vedeného Bankou, podpisom ZoÚ udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo ZoÚ. Banka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatné pohľadávky voči Klientovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Klienta voči Banke.“ - v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička účinných od 1.8.2011, a to v článku 6 - Predčasné splatenie úveru, následky nesplácania a ukončenie ZoÚ, bod 6.4, v znení: „V prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.2 OP, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou Úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“ - v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička účinných od 1.8.2011, a to v článku 8 - Oznamovacia povinnosť, doručovanie, bod 8.1 v znení: „Klient je povinný oznámiť Banke všetky zmeny v údajoch uvedených v ZoÚ, najmä týkajúce sa jeho osobných údajov, kontaktnej adresy, zamestnávateľa, niektorého z telefónnych čísiel uvedených v ZoÚ a bankového spojenia, a to do 15 dní od takejto zmeny. Klient je ďalej povinný oznámiť Banke okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť jeho schopnosť plniť záväzky zo ZoÚ, najmä to, že bolo zahájené konkurzné alebo exekučné konanie týkajúce sa jeho majetku. Klient zodpovedá za škody, ktoré Banke vzniknú v dôsledku nesplnenia týchto povinností. V prípade nesplnenia si povinnosti Klienta podľa tohto bodu OP je Banka oprávnená účtovať

Klientovi zmluvnú pokutu vo výške stanovenej v Sadzobníku, pričom zaplatením tejto zmluvnej pokuty nie je dotknutý nárok Banky na náhradu škody.“ - v Sadzobníku poplatkov - účinnosť od 13. septembra 2011, a to v článku Úvery pre obyvateľstvo, časť dostupná pôžička, v znení: „10.1. upomienka po omeškaní splátky 9,96 € 11.2. upomienka po omeškaní splátky 24,90 €.“ - v Sadzobníku poplatkov - účinnosť od 13. septembra 2011, a to v článku Úvery pre obyvateľstvo, časť dostupná pôžička, v znení: „16. Porušenie informačnej povinnosti klienta v zmysle obchodných podmienok - zmluvná pokuta 33,19 €.“. III. výrokom súd žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

11. Zistený skutkový stav takto súd právne posúdil:

12. Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoOS“), tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami. Tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb, ak k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky alebo ak plnenie súvisí s podnikaním na území Slovenskej republiky.

13. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoOS“), proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne vyplývajúci z § 3 ods. 5 ZoOS. Predmetné ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie predstavuje samostatný nárok vyplývajúci z porušenia práv spotrebiteľa, ktorý vzniká až v nadväznosti na úspešné uplatnenie porušeného práva voči dodávateľovi.

18. Súd pri posudzovaní dôvodnosti podanej žaloby v prvom rade skúmal, či žalobkyni svedčí právo, ktorej sa domáha, t.j. či je nositeľom hmotného práva, ktoré je predmetom konania (aktívna vecná legitimácia) a či žalovaný je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, ktorá zodpovedá právu, ktorého sa žalobkyňa domáha (pasívna vecná legitimácia). Nedostatok vecnej legitimácie na strane žalobcu či žalovaného znamená, že žalobe nemožno vyhovieť. Predpokladom úspešnosti žaloby je, že žalobca preukáže, že je nositeľom tvrdeného hmotného práva a že žalovaný je nositeľom zodpovedajúcej hmotnoprávnej povinnosti.

19. Z ust. § 3 ods. 5 ZoOS vyplýva, že aktívna vecná legitimácia na primerané finančné zadosťučinenia prináleží spotrebiteľovi, ktorý na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti. Pasívna vecná legitimácia svedčí tomu, kto za uvedené porušenie práva alebo povinnosti zodpovedá. Zároveň ustanovenie § 52 Občianskeho zákonníka v odseku 4 definovalo, kto má postavenie spotrebiteľa v

spotrebiteľských vzťahoch. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka súčasne vyplýva, že dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Z rozsudku Okresného súdu Bardejov sp.zn. 5Csp/24/2025-100 zo dňa 17.10.2025 vyplýva, že žalobkyňa sa úspešne domohla voči žalovanej určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov, taktiež určenia neprijateľnosti ôsmich zmluvných podmienok, a to na skutkovom a právnom závere, že z predloženej zmluvy o úvere bolo nesporne preukázané, že táto neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. V zmluve o úvere je síce uvedená výška ročnej percentuálnej miery nákladov, avšak nie sú uvedené predpoklady, ktoré mali byť použité pri jej výpočte. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je jedným z najdôležitejších údajov v zmluve o spotrebiteľskom úvere, keďže sú v ňom zohľadnené všetky náklady, ktoré musí dlžník, t.j. spotrebiteľ za úver veriteľovi, t.j. dodávateľovi zaplatiť. Preto pri údaji o ročnej percentuálnej miere nákladov zákon stanovuje povinnosť uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet a teda nepostačuje uviesť len samotnú jeho výšku (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06.04.2017). Ďalej zmluva o úvere neobsahovala v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona ani údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Zmluva o úvere obsahovala drobným písmom pod náležitosťami zmluvy, že „Celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom“, pričom ako celková výška nákladov je v zmluve uvedená suma 3.098,86 Eur. Podľa názoru súdu v Základnom konaní taká to formulácia nezodpovedá princípu transparentnosti, ak priemernému spotrebiteľovi nie sú poskytované prehľadné informácie o úvere, teda ak v zmluve nie je presne vyčíslená suma, ktorá predstavuje údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Uvedený údaj musí byť spotrebiteľovi zrejmý zo zmluvy a to bez použitia kalkulačky, resp. matematických operácii. Súd tak v Základnom konaní dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že zmluva o úvere - dostupná pôžička č. XXXXXXXXXX z 21.10.2011 uzavretá medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovanou ako veriteľom nemá zákonné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch a preto podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej súd v Základnom konaní na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že všetkých osem žalobkyňou napadnutých zmluvných podmienok úverovej zmluvy sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čo bližšie súd zdôvodnil v bodoch 49. až 56. odôvodnenia rozsudku v Základnom konaní.

21. Pokiaľ ide o nárok žalobkyne vyplývajúci z § 3 ods. 5 ZoOS, tak súd má za to, že žalobkyni svedčí aktívna vecná legitimácia, keďže táto v postavení spotrebiteľa sa v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 5Csp/24/2025 domohla voči žalovanej ochrany svojich práv, čím zároveň bola preukázaná pasívna vecná legitimácia žalovanej v tomto spore. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi.

22. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Práve inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie účinné, primerané a odradzujúce.

23. Z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že žalobkyňa ako spotrebiteľ úspešne uplatnila porušenie svojich práv ustanovených osobitným predpisom v konaní vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp.zn. 5Csp/24/2025. V predmetnom konaní sa žalobkyňa od žalovanej domohla určenia, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXX zo dňa 21.10.2011 je bezúročný a bez poplatkov, a určenia 8 neprijateľných zmluvných podmienok na skutkovom a právnom základe, že v predmetnej zmluve neboli uvedené predpoklady použité na výpočet RPMN, ako aj celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Taktiež Zmluva o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXX zo dňa 21.10.2011 obsahovala 8 neprijateľných zmluvných podmienok. Žalobkyňa

teda dostatočne preukázala, že zo strany dodávateľa došlo k porušeniu zákonnej povinnosti poskytovať spotrebiteľský úver v súlade s právnym poriadkom, predovšetkým v intenciách zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj povinnosti zdržať sa používania neprijateľných zmluvných podmienok. Súd preto považoval žalobu v časti týkajúcej sa základu uplatneného nároku za dôvodnú.

24. Keďže výška primeraného finančného zadosťučinenia nie je predmetom žiadnej právnej úpravy, súd v rámci voľnej úvahy vyhodnocuje primeranosť s ohľadom na konkrétne okolnosti veci. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Z hypotézy právnej normy v časti, na základe ktorej možno priznať spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom (zákona č. 250/2007 Z.z.) a osobitnými predpismi zodpovedá, jednoznačne vyplýva podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva, alebo povinnosti ustanoveného zákonom č. 250/2007 Z.z., alebo osobitnými predpismi spotrebiteľom.

25. Vyhodnotiac všetky okolnosti prípadu súd považoval za primerané finančné zadosťučinenie vo výške 900,00 Eur. Súd bral do úvahy tú skutočnosť, že žalovaná ako dodávateľ pripravila zmluvu o úvere dostupná pôžička, ktorá nemala všetky náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky. Žalovaná tak vo vzťahu k žalobkyni požadovala zaplatenie aj tej časti nároku, ktorý vyplýval zo zmluvy o úvere dostupná pôžička, v ktorej pre absenciu jej obligatórnych náležitostí, je úver posúdený ako bezúročný a bez poplatkov, a žalobkyňa sa až následne súdnou cestou domohla judikovania porušenia zákonných povinností dodávateľom. Preto pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ako nemajetkovej ujmy súd považoval za dôvodné zohľadňovať satisfakčnú, ale hlavne tiež sankčnú funkciu primeraného finančného zadosťučinenia, ktorej podstatou je odradiť dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči spotrebiteľovi. K námietkam žalovanej, že nie je postačujúce, pokiaľ žalobkyňa navrhuje určitú sumu primeraného finančného zadosťučinenia, avšak túto požadovanú výšku žiadnym spôsobom neodôvodní v tom smere, aký vplyv malo alebo mohlo mať porušenie práva spotrebiteľa na jeho osobu, a taktiež k námietke žalovanej, že žalobkyňa nijakým spôsobom nepreukázala nevyčísliteľné straty, ktoré utrpela, súd uvádza, že pre úspešné uplatnenie zákonného na´roku na primerané finančné zadosťučinenie, ZoOS nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a ani to, aby žalobkyňa preukázala existenciu a vy´šku vzniknutej ujmy, nakoľko ZoOS pre priznanie finančného zadosťučinenia žiadne osobitné podmienky nestanovuje. Hypotéza právnej normy v ust. § 3 ods. 5 vyžaduje splnenie dvoch predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej ZoOS a osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Bez pra´vneho vy´znamu je to, či ujma spotrebiteľovi vznikla, nakoľko postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Z dikcie tohto ustanovenia je teda zrejmé, že zákonodarca vôbec nestanovil podmienku vzniku, resp. preukazovania akejkoľvek ujmy. Na základe uvedeného argumentáciu žalovanej o tom, že žalobkyňa nepreukázala porušenie spotrebiteľských práv a že žalobkyni nevznikla žiadna ujma považuje súd preto za nedôvodnú. Súd je tak toho názoru, že celková suma 900,00 Eur ako finančné zadosťučinenie, je primeraná pre dovŕšenie satisfakcie porušených práv žalobkyne ako spotrebiteľa a súčasne žalovanú sankcionuje tak, že svojím účinkom prispieva k upusteniu od uplatňovania obdobných nekalých praktík voči iným spotrebiteľom. Priznaná suma 900,00 Eur zodpovedá zákonom akcentovanej ochrane spotrebiteľa, a má aj dostatočnú sankčnú funkciu, aby žalovaná od obdobného konania v budúcnosti upustila. Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp.zn. 5Csp/24/2025, bol dodávateľ označený za účastníka zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý predostrel žalobkyni formulovanú zmluvu, ktorú vopred sám pripravil. Dodávateľ ako subjekt podnikajúci v oblasti poskytovania úverov má poznať zákonnú právnu úpravu poskytovania úverov, vrátane všetkých náležitostí, ktoré zákon stanovuje, pričom ním vopred pripravená formulovaná zmluva neobsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti, čo žalobkyňa ako spotrebiteľ ovplyvniť nemohla. Súd zohľadnil, že žalobkyňa sa v Základnom konaní domohla určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, a že žalobkyňa žalovanej na predmetný úver zaplatila sumu 5.861,96 eur. Pri poskytnutom úvere 4.800 eur, sa teda žalovaná na úkor žalobkyne, keďže ide o úver bezúročný a bezpoplatkový, bezdôvodne obohatila o sumu 1 061,96 eur. Vzhľadom k uvedenej výške bezdôvodného obohatenia, súd považoval primerané finančné zadosťučinenie za uvedené porušenie práv a povinnosti dodávateľom vo výške 100,00 Eur, čo predstavuje zhruba 10 % výšky bezdôvodného obohatenia a čo podľa názoru súdu zohľadňuje aj okolnosti tohto prípadu, a to dĺžku Základného konania, ktorému musela žalobkyňa

ako spotrebiteľka čeliť, ako aj výšku úveru, ktorú žalovaná žalobkyni poskytla. Čo sa týka ôsmich judikovaných neprijateľných zmluvných podmienok, tak súd priznal žalobkyni za každú judikovanú neprijateľnú zmluvnú podmienku sumu 100 eur. K obdobným záveru smeruje aj najnovšia judikatúra tak okresných ako aj krajských súdov.

26. Novelizované znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. dokonca zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.6.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi. Zákon podmienku, aby spotrebiteľovi bola privodená ujma nevyžaduje (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/127/2017). V ňom Najvyšší súd okrem iného v súvislosti s primeraným finančným zadosťučinením podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. konštatoval, že „zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia) je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne.“

27. Pri posúdení dôvodnosti výšky požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia je potom treba vychádzať z toho, že toto zadosťučinenie má niekoľko funkcií. Možno tak hovoriť o funkcii satisfakčnej, sankčnej, odradzujúcej, odmeňujúcej. Pri určení jeho výšky súd musí zohľadniť viaceré relevantné okolnosti, a to napríklad či nejde v prípade postupu a konania dodávateľa o recidívu, aká bola intenzita a trvanie porušenia a dôsledky konania dodávateľa, ekonomický dopad nečestného konania dodávateľa na spotrebiteľa, ako aj skutočnosť, či už napríklad nebolo poskytnuté zadosťučinenie spotrebiteľovi aj v inej podobe. Toto všetko tu súd zohľadnil a dospel ako k primeranej sume finančného zadosťučinenia 900 eur. Následná nutnosť domáhať sa nápravy až cestou súdu znamenala logické obmedzenie komfortu spotrebiteľa.

28. Súd považuje za legitímne a spravodlivé priznať žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie v tomto prípade a okolnostiach veci v sume 900 eur. Zohľadnil primerane aj rozhodovaciu prax súdov majúc na pamäti zásadu predvídateľnosti súdneho rozhodovania, samozrejme, pri zohľadnení faktu, že každá vec vo svojich konkrétnych skutkových okolnostiach môže byť odlišná a že paušalizovanie toho, čo je v konkrétnom prípade „primerané“ nie je možné. Súd má za to, že primeraná povahe a rozsahu mnohonásobného porušenia práv žalobkyne v podobe úverovej zmluvy s ôsmimi neprijateľnými zmluvnými podmienkami je suma 100 eur za každú judikovanú neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to vo vzťahu k reálnemu a efektívnemu odradzujúcemu účinku pre dodávateľa na upustenie od porušovania spotrebiteľských práv. Súd poukazuje v tejto súvislosti napr. na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 22CoCsp/19/2025 z 25.11.2025, kde Krajský súd v Prešove zmenil rozhodnutie Okresného súdu Bardejov a priznal spotrebiteľovi 110 Eur za neprijateľnú zmluvnú podmienku, na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18CoCsp/4/2025 z 29.05.2025, kde súd taktiež zmenil rozsudok Okresného súdu v Prešove, tak že určil primerané finančné zadosťučinenie 100 Eur za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku.

29. Suma primeraného finančného zadosťučinenia žiadaného žalobkyňou vo výške 1.800 eur podľa názoru súdu bola vzhľadom na okolnosti veci zjavne neprimeraná, a to najmä vzhľadom k výške úverovej pohľadávky. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobkyne, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.
30. Vzhľadom na konkrétne okolnosti súdenej veci tak priznaná suma 900 Eur podľa názoru súdu zodpovedá zákonom akcentovanej ochrane spotrebiteľa, a má aj dostatočnú sankčnú funkciu, aby žalovaná od obdobného konania v budúcnosti upustila. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd prihliadol na všetky okolnosti veci. Súd vychádzal z účelu tohto inštitútu, ktorým je poskytnúť spotrebiteľovi satisfakciu za porušenie jeho práv a zároveň plniť preventívnu funkciu vo vzťahu k dodávateľovi. Primerané finančné zadosťučinenie však nemá predstavovať prostriedok neprimeraného obohatenia spotrebiteľa ani sankciu, ktorá by bola v zjavnom nepomere k povahe a intenzite porušenia práv. Jeho účelom nie je ani transformovať spotrebiteľský spor na prostriedok získania majetkového prospechu v rozsahu, ktorý je v zjavnom nepomere k povahe a intenzite porušenia práva, resp.

zneužitím spotrebiteľského práva. Zadosťučinenie je nárokom, ktorým sa reparujú ujmy nemateriálnej povahy. Nie je preto možné pri rozhodovaní o jeho výške brať zreteľ materiálne prvky, avšak naopak jediným objektívnym kritériom, ktoré by malo byť rozhodujúcim pre určenie výšky PFZ je suma, o ktorú sa dodávateľ na úkor spotrebiteľa obohatil. Civilná sankcia môže v súlade s povahou súkromného práva smerovať iba k obnoveniu narušenej rovnováhy, nie k potrestaniu zodpovedného subjektu. Primerané zadosťučinenie v peniazoch preto môže slúžiť iba k zmierneniu spôsobenej nemajetkovej ujmy. Súd preto považoval za potrebné výšku uplatneného nároku korigovať. Pri určení výšky priznaného finančného zadosťučinenia súd prihliadol na preventívny a satisfakčný charakter tohto nároku, ako aj na zásadu proporcionality medzi intenzitou porušenia práva a výškou poskytovanej satisfakcie. Súd dospel k záveru, že suma 900 eur predstavuje v danom prípade primerané finančné zadosťučinenie, ktoré zodpovedá povahe a závažnosti zisteného porušenia práv žalobkyne a zároveň plní svoj satisfakčný aj preventívny účel.
31. Vzhľadom k uvedenému súd prvým výrokom rozsudku uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 900 Eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia a v prevyšujúcej časti o zaplatenie 900 žalobu žalobkyne II. výrokom ako nedôvodnú zamietol.

32. Záverom súd uvádza, že podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd síce ukladá súdom povinnosť odôvodniť svoje rozhodnutia, túto požiadavku však nemožno chápať tak, že súdy majú povinnosť dať podrobnú odpoveď na každý argument (napr.: rozsudok ESĽP vo veci E. F. v. Holandsko z 19.04.1994, č. 16034/90, bod 61). I Ústavný súd SR v tomto smere konštatoval, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (rozhodnutie sp.zn. IV. ÚS 115/03 zo dňa 03.07.2003). V rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 358/09 zo dňa 15.10.2009 Ústavný súd SR uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (nález sp. zn. II. ÚS 410/06 zo dňa 02.08.2007).

33. Podľa § 262 ods.1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa § 255 ods.1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. spojení s § 262 ods. 1 C.s.p.

36. Žalobkyňa bola v konaní čo do základu nároku úspešná v plnom rozsahu, pričom výška priznaného finančného zadosťučinenia závisela od úvahy súdu, preto súd priznal žalobkyni voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % III. výrokom tohto rozsudku.

37. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Bardejov (§ 362 ods.1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Podľa ust. § 365 ods.1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods.2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods.3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).